

ISSN: 3049-2017

IJMH 2026; 3(3): 186-189

© 2026 IJMH

www.themultijournal.com

Received: 30-05-2026

Accepted: 24-06-2026

Publish : 25-06-2026

संज्ञा शतपथी

शोधच्छात्रा,

राष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः ,

तिरुपति

त्रिफलाग्रन्थानुसारेण निषेकयोगाः**संज्ञा शतपथी**

अस्मिन् जगति ईश्वरीयसत्तायाः सर्वोत्कृष्टकारणीभूता स्त्रीजातिरेव अस्ति। यथा प्रकृतिः जगदुत्पादने कारणीभूता तद्वदेव स्त्रीजातिरपि समग्रप्राणिनामुत्पादने कारणीभूता वर्तते, यस्यां प्रजननस्य क्षमता वर्तते। यदि पृथिव्यां नारी न भवेत्, तदा विश्वविस्तारस्य कल्पना न कर्तुं शक्यते। आधुनिकैः वैज्ञानिकैः ब्रह्माण्डस्य अनेके ग्रहोपग्रहाः अन्वेषिताः, एतादृशाः विस्फोटकाः अपि रचिताः, येषां प्रयोगेन क्षणमात्रकाले एव अस्य विश्वस्य विनाशो भवेत्, परन्तु कस्यापि जीवस्योत्पादने ते न समर्थाः। अस्मिन् जगति मानवजीवस्योत्पादने स्त्री एव समर्था। इत्यस्मिन् विषये नास्ति कोऽपि संशयः। तर्हि अग्रे त्रिफलाग्रन्थस्थ निषेकाध्याये यत् प्रोक्तं तत् मया उपस्थाप्ये -

“लग्नद्वेन्दोश्च यो भावः स्वामीना वा शुभैर्युतः।

दृष्टोऽथ तस्य तस्यासि प्राहुर्जन्मनि नाक्रमे ॥”¹

जन्मलग्नस्य यथा महत्त्वं वर्तते, चन्द्रलग्नस्याऽपि तथैव महत्त्वं भवति। यदि जन्मलग्नात् भाग्यस्थानं दुर्बलं तथा चन्द्रस्थानात् नवमस्थानं बलवान्, तर्हि व्यक्तिः भाग्यहीनः न भविष्यति। एतावत् द्वादशभावस्य विचारः अपि लग्नात्-चन्द्रात् च करणीयम्। शुभग्रहः कुरग्रहः वा भवतु यदि सः स्वराश्यां उपविष्टः, तर्हि यस्मिन् भावे उपविष्टः तं भावं वर्धयति। यदि चन्द्रलग्नजन्मलग्नयोर्मध्ये चन्द्रलग्नः बलवान्, तर्हि चन्द्रलग्नात् गणना करणीयम्। द्वात्रिंशत् वर्षादनन्तरं चन्द्रलग्नस्य विशेषः प्रभावः भवति, इति केचन ज्योतिषिणः मन्यन्ते।

चेन्दोः कूरे सुखे चारे रन्ध्रे स्यात् गर्भिणी मृतिः।

वास्तेऽर्केण कुजे शस्त्राद्वारे केन्त्ये रवौ तथा ॥²

गर्भिणीनाशसंभावनायोगाः यथा-

(१) यदि अशुभग्रहः चन्द्राद् चतुर्थगे तथा मंगलः अष्टमगे भवतः, तर्हि गर्भिणीनाशः भवति।

(२) यदि सप्तमगे सूर्यः, लग्ने मंगलः च भवतः तर्हि गर्भिणीमृत्युः शस्त्रकारणात् (अर्थात् प्रसवस्य असमर्थतायाः कारणात् अर्थात् अस्त्रोपचारसमये) भविष्यति।

(३) यदि चतुर्थगे मंगलः, सूर्यः द्वादशस्थे च स्थितौ, तर्हि पूर्वोक्त अस्त्रोपचारसमये मृत्युः ज्ञातव्यम्।

केन्द्रारेक्ष्ये यमे सांगे वेष्टादृष्टेन्त्यगैः खलैः।

वांगेन्दू पापमध्यस्थौ सौम्यादृष्टौ समं पृथक् ॥³

गर्भिणीमृत्योः सम्भावनाः त्रीणि योगाः भवन्ति। यथा-

(1) क्षीणचन्द्रः तथा मङ्गलेन दृष्टः शनिः लग्ने भवेताम् यदि,

(2) यदि शुभग्रहैः लग्नः न दृष्टः तथा च द्वादशगे पापग्रहाः सन्ति,

(3) यदि पापग्रहाणां मध्ये चन्द्रलग्नौ भवतः तथा शुभग्रहैः चन्द्रमङ्गलौ दृष्टौ, तर्हि गर्भिणीमृत्योः सम्भावना भवति।

तथा च सारावल्याम्-

अथवा निषेककाले विलग्नस्थौ यदा रुधिरमन्दौ।

तद्गृहगतेऽथवेन्दौ तदीक्षिते वा पतति गर्भः ॥⁴

अभिलषन्द्भिरित्यादि पूर्वश्लोकेन लग्नेन आयुर्निरूपणीयमित्युक्तम्। अनेन लग्न-चन्द्रेण च निरूपणीयमिति सिद्धं भवति। युगपत्पृथगेव वेत्यत्र त्रिप्रकारकोऽन्वयः। युगपत्पृथगेव वा लग्नेन्दू इत्येकः। युगपत्पापद्वयमध्यसंस्थिता वेकाराशिगत पापद्वयमध्य-संस्थितावित्यर्थः। इति द्वितीयनिमित्तानि च सूचितानि। लग्नशब्देन देहो विवक्षितः। चन्द्रशब्देन मनस्तयोर्देहमनसोः पापद्वयमध्यगतयोः पापफलसूचकदुर्निमित्तगतयोर्विद्यते। प्रच्छकस्तैलाभ्यक्ताक्षिमदनच्छेदन भेदनमुण्डनादिदेहगतं दुर्निमित्तम्।

Correspondence:**संज्ञा शतपथी**

शोधच्छात्रा,

राष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः ,

तिरुपति

सूर्यादस्ते यमे वारे पुंसोः रुग्वा विधोस्त्रियः ।

स्वान्त्ये तथा स्वमास्यन्तेऽर्केऽब्जेऽथै कान्य युग्दृशि ॥१०॥⁵

गर्भाधानात् प्रसवपर्यन्तं मातृपितृणां शुभाशुभज्ञानम् –

- (१) लग्नकुण्डल्यां यस्मिन् राशौ सूर्यः भवति तस्मात् सप्तमगे मंगलः शनिश्च सन्ति चेत्, पिता दुःखं प्राप्नोति।
- (२) यदि मंगलः शनिश्च चन्द्रात् सप्तमगे भवतः, तर्हि माता दुःखं प्राप्स्यति।
- (३) यदि सूर्यात् द्वितीय-द्वादशगे मंगलः शनिश्च सन्ति, तर्हि यस्य गर्भमासस्य (अर्थात् द्वितीयषष्ठमासस्य) अधिपत्यौ एतौ (मंगलशनी) भवतः, तस्मिन् मासे पितुः मृत्युसदृशं पीडा भवति।
- (४) यदि चन्द्रात् द्वितीय-द्वादशगे मंगलः शनिश्च सन्ति, तर्हि यस्य गर्भमासस्य अधिपत्यौ एतौ भवतः (अर्थात् द्वितीयषष्ठमासेषु), तस्मिन् मासे मातुः मृत्युसदृशं पीडा भवति।
- (५) यदि सूर्यः मङ्गल-शन्योश्च मध्ये एकेन सह युतः तथा एकेन दृष्टः, तर्हि पिता मृत्युतुल्यं पीडा प्राप्स्यति।
यदि चन्द्रः तस्मिन् अवस्थायां अस्ति, तर्हि माता मृत्युतुल्यं पीडा प्राप्स्यति।

बृहज्जातकानुसारं पिता-माता-पितृव्य-मातृष्वसानां शुभाशुभज्ञानम्–

दिवाकशुक्रौ पितृमातृसंज्ञकौ शनैश्चरेन्दू निशि तद्विपर्ययात् ।

पितृव्यमातृष्वसृसंज्ञितौ च ता वथौजयुग्मर्क्षगतौ तयौः शुभौ ॥⁶

रात्रौ च पितृमातृग्रहकल्पनायां किञ्चिद्विशेषम्- दिवा अर्कशुक्राः इति। दिवाकशुक्रौ पितृमातृसंज्ञितौ, शनैश्चरेन्दू पितृव्यमातृष्वसारौ। रात्रौ शनैश्चरेन्दू पितृमातरौ दिवाकरेन्दोः इति लक्षणम् चिन्त्यम्। दिवायां शुक्रस्य मातृकारकत्वात् कलत्रकारकत्वं न्यूनम्। सप्तमाधिपस्य कलत्रकारकत्वम्। रात्रौ शनेः पितृकारकत्वात् प्रेष्यकारकत्वं दुर्बलम्। तदा षष्ठाधिपस्य प्रेष्यकारकत्वम्।

तथा च सारावल्याम्-

क्षीणे शशिनि सपापे माता म्रियते पिता रवौ तद्वत् ।

बलिभिर्दृष्टे मित्रैर्व्याधिः सौम्यैः शुभं भवति ॥

विपुलविमलमूर्तिः स्वोच्चगो वा स्वराशौ

गुरुसुतयुत इन्दुर्बोधनेनानुदृष्टः ।

अतिशयसुखदाता पञ्चमे वापि मातुः

पितुरपि खलु तद्वद्भास्करः सर्वदैव ॥⁷

अत्रापि दिवाकशुक्राः इत्यादि पितृमातृकारकत्वेन प्रमाणं भवति।

श्रोजेऽर्के द्युनिशोर्जातो भव्यः पितृपितृव्ययोः ।

निशाहयोस्तयोश्चाकौ समर्क्षे वाशुभस्तथा ॥ ११ ॥

द्युनिशोः समभे शुक्रे मातृमातृष्वसुः शुभः ।

विषमर्क्षे च जातः स्यादशुभः क्रमतस्तयोः ॥ १२ ॥

रात्रावोजे विधौ मातृदिवा मातृष्वसुः खलः ।

चन्द्रोऽथ समभै जातो भव्यो ज्ञेयस्तयोस्तथा ॥ १३ ॥⁸

दिवारात्रौ ग्रहाणां संज्ञा –

यदि दिवसे निषेकः जन्मं वा भवति तर्हि सूर्यः पितृसंज्ञकः, शुक्रः मातृसंज्ञकः, शनिः तातसंज्ञकः, चन्द्रः मातृष्वसुसंज्ञकः च भवन्ति। यदि रात्रौ जन्मं भवति तर्हि, शनिः पितृसंज्ञकः, चन्द्रः मातृसंज्ञकः, सूर्यः तातसंज्ञकः, शुक्रः मातृष्वसुसंज्ञकः च भवन्ति। यदि दिवसे शिशुः जायते, सूर्यश्च विषमराशिस्थः भवति, तदा पितुः शुभं भवति, यदि रात्रौ शिशुः जायते, सूर्यश्च विषमराशिस्थः भवति, तदा तातस्य शुभम् भवति। यदि दिवा जायते सूर्यश्च समराशिस्थः

पितुः नाशः भवति। यदि रात्रौ जायते सूर्यः समराशिस्थः तदा तातस्य नाशः भवति।

यदि दिवसे जायते, शनिश्च विषमराशिस्थः तदा तातस्य शुभं भवति, यदि रात्रौ जायते, शनिश्च विषमराशिस्थः तदा पितुः शुभम् भवति। यदि दिवा जायते शनिश्च समराशिस्थः, तर्हि तातस्य नाशः भवति। यदि रात्रौ जायते शनिः समराशिस्थः तदा पितुः नाशः भवति।

दिवा यदि जायते –

(i) यदि शुक्रः विषमराशिस्थः, तर्हि माता नश्यति, समराशिस्थश्चेत् मातुः शुभं भवति।

(ii) चन्द्रः विषमराशिस्थः यदि, तर्हि मातृष्वसा नश्यति, समराशिस्थश्चेत् मातृष्वसुः शुभम्।

यदि रात्रौ जायते –

(i) यदि चन्द्रः विषमराशिस्थः, तर्हि मातुः क्षतिः भविष्यति, समराशिस्थश्चेत् मातुः शुभं भवति।

(ii) यदि शुक्रः विषमराशिस्थः, तर्हि मातृष्वसा नश्यति, समराशिस्थश्चेत् मातृष्वसुः शुभम्।

लग्नार्केज्येन्दुभिः पुष्टौ रोजेने ना समेङ्गना।

श्रोजेऽर्केज्यौ सुतो वांशे शुक्रेन्द्वारा युगेऽबला ॥ १४ ॥⁹

पुत्रकन्याजन्मयोगाः –

(i) यदि लग्नसूर्यचन्द्रबृहस्पत्यः बलवन्तः भूत्वा पुरुषराशौ पुरुष-नवांशे च भवन्ति, तर्हि पुत्रः जायते, यदि स्त्रीराशौ स्त्रीनवांशे च भवन्ति, चेत् स्त्री जायते।

यदि एतेषु ग्रहेषु केचन पुरुषराशिषु-नवांशेषु च सन्ति, केचन स्त्रीराशिषु-नवांशेषु च सन्ति, तर्हि अधिकाः ग्रहाः (येषु राशिषु नवांशेषु च सन्ति तावत् शिशुः जायते) पुरुषराशिषु नवांशेषु सन्ति चेत् पुत्रः अथवा अधिकाः स्त्रीराशिषु नवांशेषु सन्ति चेत् कन्या जायते।

(ii) यदि बृहस्पतिः सूर्यः च पुरुषराशयोः सन्ति, तर्हि पुत्रः जायते।

(iii) यदि चन्द्रमंगलशुक्रौ च समनवांशे सन्ति तर्हि कन्या जायते।

बृहज्जातकानुसारं—

गर्भे बालबालिकाज्ञानम् –

ओजक्षै पुरुषांशकेषु बलिभिर्लग्नार्कगुर्विन्दुभिः

पुंजन्मप्रवदेत्समांशकगतैर्युग्मेषु तैर्योषितः।

गुर्वर्कौविषमे नरं शशिसितौ वक्रश्च युग्मे स्त्रियं

द्यङ्गस्था बुधवीक्षिताश्च यमलौकुर्वन्ति पक्षे स्वके ॥¹⁰

ओजर्भे इति। क्रूरः सौम्यः पुरुषवनिते इत्यत्रौजराशीनां पुरुषसंज्ञोक्तातेनौजराशौ ओजांशे मेषमिथुनादौ पुंस्त्वं भवति लग्नस्यार्कस्य गुरोरिन्दोश्चौजराशयंशकयोः स्थितिश्चेन्निः सन्दिग्धं पुंजन्मभवतीति वक्तव्यम्। युग्मराशौ युग्मांशकगतैर्योषितो जन्म वक्तव्यम्। किमत्र राशिगुणादेव पुंस्त्रीविभागो निरूप्यते न चेत्पुरुषग्रहयोरर्कगुर्वोऽपि निरूपणीयो भवति। इह प्रकारान्तरमुच्यते। लग्नस्य लग्नांशस्यौजत्वे चन्द्रस्यापि स्त्रीग्रहत्वे स्वस्त्रीराशयंशकत्वात् स्त्रीत्वं वक्तव्यम्। अर्कगुर्वोः स्त्रीराशयंशकयोः स्त्रीत्वं तस्मात्स्त्रीत्वलक्षणस्याधिक्याद्योषितो योषिजन्म प्रवदेदित्युक्तम्। गुर्वौविषमे इत्यादि स्वतः पुरुषग्रहयोर्गुर्वर्कयोरेकस्य पुंसत्वसूचकत्वम्। राशयंशकयोर्गुग्मसंज्ञयोः स्त्रीसूचकत्वमुक्तं च।

कथमिदमुपपन्नं भवति । उच्यते- "चक्रस्य तु नष्टादौ चौरादिपरिज्ञाने पुरुषसूचकत्वम् ।" नरास्तुशेषा इत्यत्र रविः पिता, गुरुः पुत्रः कुजो भ्राता अभिप्रेतः । पुत्रविषये पुत्रस्थानगतश्च पुत्रमरणं पुत्रोऽवनेर्यच्छतीत्युक्तस्य भौमस्य स्त्रीराश्यवस्थाने स्त्रीसूचकत्वम् । तथा च प्रश्नशास्त्रान्तरे-

शशिसितौ वक्रश्च युग्मे स्त्रियं कुर्वन्ति इत्युक्तम् । तत्र शशिसितयोः सहपाठः कृतः वक्रश्चेति पृथगुपदेशस्तेनायमर्थो गम्यते शशिसितयोर्युग्मराश्यवस्थाने वक्रस्यापि युग्मावस्थानं सूचकम् । औजर्क्षं पुरुषांशकेष्वित्यनेन राश्यंशकयोराहतद्रव्यस्य च विषमसंख्यत्वं सूचितम् ।

पुरुषांशकेषु पुरुषाणां दक्षिणभागेषु कालाङ्गानीति कल्पनयौजराशिवशेन पुंजन्मव्यत्ये स्त्रीजन्म किं बहुना यद्यदोजसंज्ञं यत्पुरुषसंज्ञं च तत्पुरुषसूचकम् । एतद्विपरीतसूचकमित्यर्थः । किञ्चिदर्थान्तरमस्ति ओजर्क्षपुरुषांशकेषु स्थितैर्बलिभिर्लगात्कुर्विन्दुभिर्जाताः पुंजन्मभाजो भवन्ति शक्ता भवन्तीत्यर्थाः । अन्यथा स्त्रीजन्मभाजः चपला इत्यर्थः ।

पुत्रजन्मयोगः -

विहाय लग्नं विषमर्क्षसंस्थः सौरोऽपि पुंजन्मकरो विलग्नः ।

प्रोक्तग्रहाणामवलोक्य वीर्यं वाच्यः प्रसूतौ पुरुषोऽङ्गना वा ॥ ११

सौरौऽपि शब्दान्पुंसकसंज्ञोऽपि विषमर्क्षसंस्थितिवशात्पुंजन्मकरः स्यादिति सूचितम् । प्रोक्तग्रहाणामिति । प्रोक्तानां रविचन्द्र-कुजगुरुशुक्राणां मध्ये स्त्रीग्रहो बलवान् । पश्यति गतो वा पुत्रस्थानं यदि स्त्रीजन्मं पुंग्रहस्तथा स्थितश्चेत्पुंजन्मवीर्यं कारणम् । अर्थान्तरं रविगुर्वीः पुंस्त्वं चन्द्रशुक्रयोः स्त्रीत्वम् । तेषां पुंस्त्रीराशिगतत्वादवलोक्य प्रसूतौ पुरुषो वाच्यः अङ्गना वा पुरुषस्त्रीतरचेष्टा वा यत्किञ्चित् पुरुषसंज्ञवशात्पुंजन्म यत्किञ्चित्स्त्रीसंज्ञावशात्स्त्रीजन्म इति ।

द्वयंगांशे तौ तु ज्ञेक्षेण स्वपक्षे युगहेतवे ।

लग्नर्ते विषमे मन्दे नुर्जन्म समभे स्त्रियः ॥ १५ ॥¹²

पुत्रकन्यासंख्या -

(१) यदि सूर्यः बृहस्पतिश्च मिथुनधनुनवांशयोः वा भूत्वा बुधेन दृष्टश्चेत्, द्वौ पुत्रौ जायते ।

(२) यदि शुक्रः-चन्द्रः-मंगलश्च कन्यामीननवांशयोः वा भूत्वा बुधेन दृष्टश्चेत्, द्वे कन्ये जायते ।

(३) यदि लग्नं विहाय विषमस्थानेषु अर्थात् तृतीये पञ्चमे सप्तमे नवमे एकादश्यां वा शनिः भवति तर्हि पुत्रः स्यात्, अन्येषु स्थानेषु इयं परिस्थितिः भवति चेत्, कन्या भविष्यति ।

नपुंसकजन्मयोगाः -

क्लीबोऽर्केन्दु मिथो दृष्टावोजस्त्रीभस्थितौ यदि ।

ज्ञार्कणी चेत्थं नृभस्थारः स्त्रीभस्थार्क तु पश्यति ॥ १६ ॥¹³

(१) यदि चन्द्रः समराशौ, सूर्यः विषमराशौ च भूत्वा द्वयोऽपि परस्परेण दृष्टः तर्हि, नपुंसकः जायते ।

(२) यदि शनिः समराशौ, बुधः विषमराशौ च भूत्वा परस्परं पश्यतः तर्हि, नपुंसकः जायते ।

(३) यदि मंगलः विषमराशिस्थः सूर्यः समराशिस्थः च भूत्वा द्वयोऽपि परस्परं पूर्णदृष्ट्या पश्यतः तर्हि, नपुंसकः जायते ।

वागेंदू श्रोजगौ स्त्रीभस्थारेक्ष्यौ वा समौजगौ ।

इन्दुजौ कुजदृष्टौ वा नरांशेण सितेन्दवः ॥ १७ ॥¹⁴

(१) लग्नः वा चन्द्रः विषमराशिस्थः भूत्वा समराशिस्थः मंगलेन दृष्टश्चेत्, नपुंसकः जायते ।

(२) मंगलः समराशिस्थचन्द्रं तथा विषमराशिस्थबुधं यदि पश्यति चेत्, नपुंसकः जायते ।

(३) लग्नचन्द्रशुक्राः त्रयः यदि पुरुषनवांशेषु भवेत् चेत्, नपुंसकः जायते ।

तथा च बृहज्जातके

नपुंसकयोगः—

अन्योऽन्यं यदि पश्यतः शशिरवी यद्यार्कं सौमयावपि

वक्रो वा समगं दिनेशमसमे चन्द्रोदयौ चेत्स्थितौ ।

युग्मौजर्क्षगतावपीन्दुशशिशौ भूमात्मजेनेक्षितौ

पुंभागे सितलग्नशीतकिरणाः षट्बलीबयोगाः स्मृताः ॥¹⁵

नपुंसकजन्म- अन्योन्यमिति । एवं क्लीबयोगा उक्ताः न केवलमाधानप्रश्नकालाभ्यां सूचकाः जातस्य जन्मकाले सन्ति चेत्संततिहानिकरा इति केचित् ।

त्रयः सन्तानजन्मयोगाः

ज्ञः पश्यन् मिथुनांशस्थो द्वयंगांशस्थान् ग्रहोदयान् ।

गर्भे सुतैका पुत्रौ द्वौ वास्त्र्यंशस्थः सुतः सुते ॥ १९ ॥¹⁶

१. यदि ग्रहाः (मङ्गलः, बृहस्पतिः इत्यादयः) लग्नश्च द्विस्वभावनवांशे स्थित्वा ते मिथुननवांशस्थबुधेन दृश्यन्ते तर्हि, द्वौ पुत्रौ एका पुत्री च इति त्रयः शिशवः एकत्र जायन्ते ।

२. यदि ग्रहाः (मङ्गलः, बृहस्पतिः इत्यादयः) लग्नश्च द्विस्वभावनवांशे स्थित्वा ते कन्यानवांशस्थबुधेन दृश्यन्ते तर्हि द्वे कन्ये एकः पुत्रः च इति त्रयः शिशवः एकत्र जायन्ते ।

नयुग्मांशो वा नयुग्मास्त्रांशगांश्च सुतत्रयम् ।

स्त्र्यंशस्थो मीनकन्यांशं गतांस्तास्त्रांगानात्रयम् ॥ २० ॥¹⁷

१. अर्थात् मङ्गलः-बृहस्पतिः लग्नश्च मिथुननवांशे अथवा धनुनवांशे स्थित्वा यदि ते मिथुननवांशस्थबुधेन दृष्टाः तर्हि, त्रयः पुत्राः जायन्ते ।

२. यदि मङ्गलः, बृहस्पतिः लग्नश्च कन्यानवांशे अथवा मीननवांशे स्थित्वा यदि ते कन्यानवांशस्थबुधेन दृष्टाः तर्हि, तिस्रः कन्याः जायन्ते ।

बृहज्जातके—

धनुर्धरस्यान्तर्गते विलग्रे ग्रहैस्तदंशोपगतौर्बलिष्ठैः ।

ज्ञेनार्किणा वीर्ययुतेन दृष्टे सन्ति प्रभूता अपि कोशसंस्था ॥¹⁸

धनुर्धरस्येति । अस्य योगस्य दुर्लभत्वात्फलमपि दुर्लभं भवति । उत्तरत्र लग्नात्पुत्र कलत्रभे इत्याद्युक्तस्यापत्यस्य पुत्रस्त्रीनपुंसकत्वम् ।

बहुसन्तानजन्मयोगाः

चापस्याऽत्येगगे वांशे बलिज्ञार्कणीक्षिते ग्रहैः ।

चान्यैः ग्रहैस्तु कोशस्थाः पञ्च सप्त दशांगजाः ॥ २१ ॥¹⁹

धनुराशिधनुनवांशश्च लग्ने यदि अर्थात् लग्नः धनुराशियुक्तः भवेत् तथा २६°-४०' तः ३०° पर्यन्तं भवति, मंगलः-बृहस्पतिः धनुनवांशे भवति तथा च बलवान्बुधः बलवान्शनिश्च लग्नं पूर्णदृष्ट्या पश्यन्ति, तर्हि त्रिभ्यः अधिकशिशवः जायन्ते ।

बृहज्जातके बहुसुतज्ञानम्—

युग्मे चन्द्रसितावथौजभवने व्युर्जार्जीवोदया

लग्नेन्दु नूनिरीक्षितौ च समगौ युग्मेषु वा प्राणिनः ।

कुर्युस्ते मिथुनं ग्रहोदयगतान्द्वयङ्गांशकान्पश्यति

स्वांशे ज्ञे त्रितयं जगांशकवशाद्युगं त्वीमश्रैः समम् ॥²⁰

युग्म इति - अनेन श्लोकेन मिथुने प्रयोगं दर्शयते । युग्मे चन्द्रसितावित्येकः, ओजभवने स्युर्जार्जीवोदया इति सिद्धं भवति ।

सदन्त-कुब्जयोगः—

ज्ञस्यभस्थौ तदंशस्थौ भौमार्की दंतसंयुतः ।

स्वर्क्षे चन्द्रेगगे दृष्टे वाकिणारेण कुब्जकः ॥२३॥²¹

यदि मंगलः शनिश्च उभौ बुधराशौ , बुधनवांशे भवतः , तर्हि शिशुः सदन्तः जायते ।

यदि कर्कराशिस्थः चन्द्रः लग्ने भवति तथा मंगलः शनिश्च पूर्णदृष्ट्या लग्नं पश्यतः तर्हि , शिशुः कुब्जः भविष्यति।

पापेन्द्रीक्ष्ये शुभा दृष्टे लग्नादि त्र्यंशगे कुजे ।

तत्काले विशिरो बाहुक्रमः स्यात् क्रमतो ध्रुवम् ॥२६॥²²

अंगहीनयोगः—

निषेककाले(जन्मसमये) यदि लग्ने प्रथमद्रेष्काणः उदयति , लग्ने मंगलः भवति तथा च पापग्रहाः चन्द्रश्च तं पश्यन्ति तर्हि , शिशुः शिरहीनः जायते ।

यदि अस्मिन् परिस्थितौ द्वितीयद्रेष्काणः उदयति तर्हि , शिशुः बाहुहीनः , तृतीयद्रेष्काणे शिशुः चरणहीनः जायते ।

वामनयोगः—

मृगांल्यांशेगगेर्केन्दु शमीक्ष्ये वामनो मतः ।

एतेप्युक्तफला योगाः यदि सौम्यैर्न वीक्षिताः ॥२७॥²³

यदि मकरस्य अन्तिमनवांशः निषेकलग्नसमये उदेति, चन्द्रसूर्यशनिभिश्च दृश्यते तर्हि व्यक्तिः वामनः भवति।

एते सर्वे योगाः गर्भाधानकुण्डल्यां दर्शनीयः , परन्तु गर्भाधानस्य सम्यक्समयः , लग्नः , द्रेष्काणादि यदि न ज्ञायते । तर्हि प्रश्नकुण्डल्यां अपि प्रयुज्यन्ते।

उपसंहारः—

सर्वेऽपि पदार्थाः सांयोगिकक्रियया एव समुत्पद्यन्ते। अत एव कस्यचिदपि पदार्थस्य स्वरूपोपलब्धिः स्वसमवायिनः पदार्थात् एव सञ्जायते। पुनः सोऽप्यग्रे भाविनं पदार्थमुत्पादयति। हिन्दुधर्मशास्त्रीयव्यवस्थायां विवाहस्य मुख्यप्रयोजनं सन्तानोत्पत्तिः एव। अत एव षोडशसंस्कारेषु गर्भाधानसंस्कारः सर्वादौ उक्तः । प्रसवान्तरं स्त्रीपुंसोः प्रकृतिः, आकारः, स्वरूपः, गुणश्च कीदृशः भविता इत्यादिसर्वमपि त्रिफलाग्रन्थदृष्ट्या निरूपितम् ।

सहायकग्रन्थसूची

1. त्रिफला(ज्योतिष) - गोपेश कुमार ओझा , मोतीलाल बनारसीदास प्रकाशनम् , वारणासी , १९९४ .
2. जातकपारिजातः - गोपेश कुमार ओझा , मोतीलाल बनारसीदास प्रकाशनम् , वारणासी , १९८३ .
3. सारावली - डॉ सुराकान्त झा , चौखम्बा कृष्णदास अकादमी , वारणासी , २००५ .
4. बृहज्जातकम् - डॉ सुरेशचन्द्रमिश्रः , रंजनपब्लिकेशन्स , दिल्ली , १९९५ .
5. लघुपाराशरी - अच्युतानन्द झा , चौखम्बा संस्कृतसंस्थानम् , वारणासी , १९६२ .
6. भारतीयज्योतिषविज्ञानम्- डॉ सुराकान्त झा , चौखम्बा कृष्णदास अकादमी , वारणासी .
7. ज्योतिर्विज्ञानशब्दकोषः - डॉ सुराकान्त झा , चौखम्बा कृष्णदास अकादमी , वारणासी .

8. अमरकोशः - अमरः , चौखम्बा सुरभारती प्रकाशनम् , २००६ .
9. भरतकोशः - मानवल्लि रामकृष्णकविः , तितिदे प्रकाशनम् , १९९९ .

पाद टिप्पणी -

1. त्रिफला, पृ.सं-१५९, श्लो.सं-४
2. त्रिफला, पृ.सं-१६२, श्लो.सं-८
3. त्रिफला, पृ.सं-१६२, श्लो.सं-९
4. सारावली - ८/३३
5. त्रिफला, पृ.सं-१६२, श्लो.सं-१०
6. बृहज्जातकम् - ४/५
7. सारावली - ९/४९, ५०
8. त्रिफला, पृ.सं-१६३, श्लो.सं-११, १२, १३
9. त्रिफला, पृ.सं-१६४, श्लो.सं-१४
10. बृहज्जातकम् - ४/११
11. बृहज्जातकम् - ४/१२
12. त्रिफला, पृ.सं-१६५, श्लो.सं-१५
13. त्रिफला, पृ.सं-१६६, श्लो.सं-१६
14. त्रिफला, पृ.सं-१६७, श्लो.सं-१७
15. बृहज्जातकम् - ४/१३
16. त्रिफला, पृ.सं-१६८, श्लो.सं-१९
17. त्रिफला, पृ.सं-१६८, श्लो.सं-२०
18. बृहज्जातकम् - ४/१५
19. त्रिफला, पृ.सं-१६९, श्लो.सं-२१
20. बृहज्जातकम् - ४/१४
21. त्रिफला, पृ.सं-१७०, श्लो.सं-२३
22. त्रिफला, पृ.सं-१७१, श्लो.सं-२६
23. त्रिफला, पृ.सं-१७३, श्लो.सं-२७